

LYD som potentiale
Ved Merete Lid Mikkelsen
Workshop beskrivelse

Nutidig arkitektur har en overvejende tendens til at være visuelt orienteret, mens de potentielle rumskabende tilgange via andre sanser sjældent får plads. Herved bliver sansningen af arkitekturen, af rummene, sat bagved udtrykket.

Den visuelle dominans medfører ofte rum, som ikke alene understimulerer vores andre sanser, men som gør rummene lydæssigt vanskeligt opfattede, svært adskillelige – eller direkte malproportionerede, og derved funktionelt ubrugelige – for alle.

På samme vis ligger der et potentiale i anvendelse af ekstern – ønskelig eller uønskelig – lyd, som medvirkende formgivningsfaktor. Teknologisk udvikling har gjort det muligt at holde lyd ude, uden at det har en visuel konsekvens for arkitekturen. Den yderste konsekvens af denne manglende sammenhæng mellem arkitekturens, her facadens, opgave og løsning er opfindelsen af mønstrede facader, som hovedsageligt opstår for *udtrykkets* skyld; friholdt for fortælling om bygningens indhold og vilkår, og uden forankring i konteksten.

Workshoppen 'lyd som potentiale' har til formål at udvide forståelsen for, hvordan forskellige lydbilleder forandrer for oplevelsen af rummet og beriger arkitekturen – og ikke mindst, som en væsentlig parameter i universel udformning. Der arbejdes med 1:1-installationer i mindre grupper på tværs af årgange.

In english

SOUND as a potential

Contemporary architecture has a severe tendency to be visually orientated, while a potential approach emphasizing other senses not seems to be valued. Thus becomes perception of architecture subject to the visual expression.

This dominance of the visual often results in spaces and architecture, that not only under stimulate our other senses, but also makes spaces sonically difficult to perceive and difficult to separate. At worst we deal with spaces so mis-proportionated, that they are functionally unusable for everyone.

In the same way, there is a - mostly unused - potential considering external sound as an instrumental design factor. Technological development has made it possible to keep noise out of buildings, without it having a visual impact on the architecture. Instead of shaping a building *based* on the tasks to be resolved, there is a tendency to 'invent' form - as patterned facades – emphasizing only the *appearance* of architecture, not revealing either content or context.

The incoherence between the task of an architectonic element and its visual expression leads to a hollow, indifferent architecture that lacks justification and thus duration and constancy.

The aim of the workshop *Sound as a Potential* is to expand the understanding of how different soundscapes change the experience of a space and enrich the architecture – not least as a significant parameter in universal design.

The work will take place in smaller, cross-level groups, creating 1:1-installations at BAS.